

Kanma

– Alaca · 17 Kasım 2018

Kaşlar yay, kirpik ok, kismetim deyip,
Mavi, yeşil, çakır gözlere kanma!
Kulağa hoş gelen cümleler duyup,
Özlü, süslü, şeker sözlere kanma!

Aldatmasın, boyu, posu, boyası,
Kâkülü, yazması, iğne oyası,
Asil midir bir sor, özü-mayası?
Cilve, işve, o kur, nazlara kanma!

Geceleri derdin azar naçarsın,
Yar bildiğin bir gün üzer kaçarsın,
Erir çamur olur, ezer geçersin;
Zirvedeki o kar, buzlara kanma!

Çepeçevre sarar, tuzaklar, ağlar,
Gurbet hasmın olur, kesilir bağlar,
Eksilmez önünde, çukurlar, dağlar;
Sınırı yok o kır, düzlere kanma!

Uğruna adasan bütün varını,
Kim duyar dinmeyen ah-u zarını?
Vefasızlar bilmez aşkın nârını,
Sol yandaki o kor közlere kanma!

Yok yere bakmışsın, kalbin kırılmış,
Canım dediklerin, sana darılmış,
Vura vura mızrap dahi yorulmuş;
Teli ince bakır sazlara kanma!

Zamanla unuttur, yemin, ahdi yâr,
Kendisi genç kalır, sense ihtiyar,
Gülünce sanırsın, mesut, bahtiyar;
Nice cana okur, pozlara kanma!
Sen de benim gibi, boşuna yanma!

17.11.2018
Muhittin Alaca